

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

*Spørgsmål nr. 3:**Ad nr. 7.*

Der ønskes en »operativ afgrænsning« af »mindre omfattende ændringer«. Ministeren bedes uddybe lovforslagets bemærkninger herom og komme med konkrete eksempler.

Svar:

Sondringen mellem mere omfattende og mindre omfattende ændringer i en kommuneplan findes i den gældende lovs § 14, stk. 1, 2. pkt. De mere omfattende ændringer kræver den fulde procedure, der navnlig omfatter offentliggørelse af og debat om en § 6-redegørelse, inden der vedtages et forslag til ændring af kommuneplanen.

Miljøministeriet har i cirkulære af 21. september 1979 om kommuneplaners tilvejebringelse og administration pkt. 5.2 kommenteret § 14, stk. 1, 2. pkt. således:

»Om der er tale om »mere omfattende« ændringer i en kommuneplan afgøres af kommunalbestyrelsen. Spørgsmålet kan påklages til planstyrelsen i henhold til lovens § 48. Vejledende kan bemærkes, at en ændring, der ikke alene berører rammedelen, men også griber afgørende ind i hovedstrukturen i almindelighed vil være mere omfattende.«

Der er, som det fremgår, tale om en konkret vurdering af, om den pågældende ændring af den pågældende kommuneplan er »mere omfattende«.

Planstyrelsen har over for mig oplyst, at styrelsen foreløbig har modtaget 105 tillæg til kommuneplanerne inden for hovedstadsområdet.

De 77 af tillæggene er fremkommet i forbindelse med lokalplaner, jfr. vedlagte eksempel fra Vallø. Resten er fremkommet uden samtidig offentliggørelse af et lokalplanforslag som f.eks. vedlagte tillæg nr. 3 til Rødovres kommuneplan.

Den overvejende del af ovennævnte tillæg er efter planstyrelsens vurdering klart »min-

dre omfattende«. Det drejer sig om enkeltstående ændringer af bestemmelserne om anvendelse og bebyggelse af enkelte områder som i eksemplerne fra Vallø og Rødovre. Der er også et eksempel på, at en kommune (Gentofte) som resultat af gennemgangen efter kommuneplanlovens § 14 samler en række mindre ændringer i et tillæg.

Der er efter det for planstyrelsen oplyste ikke i nogen af tilfældene anvendt proceduren for »mere omfattende« ændringer af kommuneplanen.

Spørgsmål nr. 36:

Idet der henvises til henvendelsen fra Friluftsrådet af 3. april 1985, jfr. L 85, bilag 19, bedes ministeren sikre, at tidsfristerne for høringsperioden ikke gøres illusoriske ved at omfatte ferieperioder – nærmere bestemt som perioderne omkring jul og nytår, påskeugen, industriferien og eventuelt efterårsferien.

Svar:

I den gældende kommuneplanlov er der ikke hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, hvorledes de i loven fastsatte frister skal beregnes. Der er heller ikke i lovforslaget medtaget forslag om en sådan hjemmel.

Det er på baggrund af erfaringerne ved administrationen af kommuneplanloven min vurdering, at der ikke generelt er behov for den betydelige stramning af reglerne, som Friluftsrådets spørgsmål ville indebære.

Der er kun to punkter, hvor lovforslaget indeholder en lempelse af fristerne, der kan siges at have betydning i denne forbindelse. Det er forslaget nr. 7 (8 uger ved mindre ændringer i en kommuneplan) og forslaget nr. 18 (2 uger ved nabo-orientering efter den foreslåede nye dispensationsregel).

Vedrørende nr. 7 kan det anføres, at fristen på 8 uger har en sådan længde, at helligdage og ferier under høringsperioden ikke